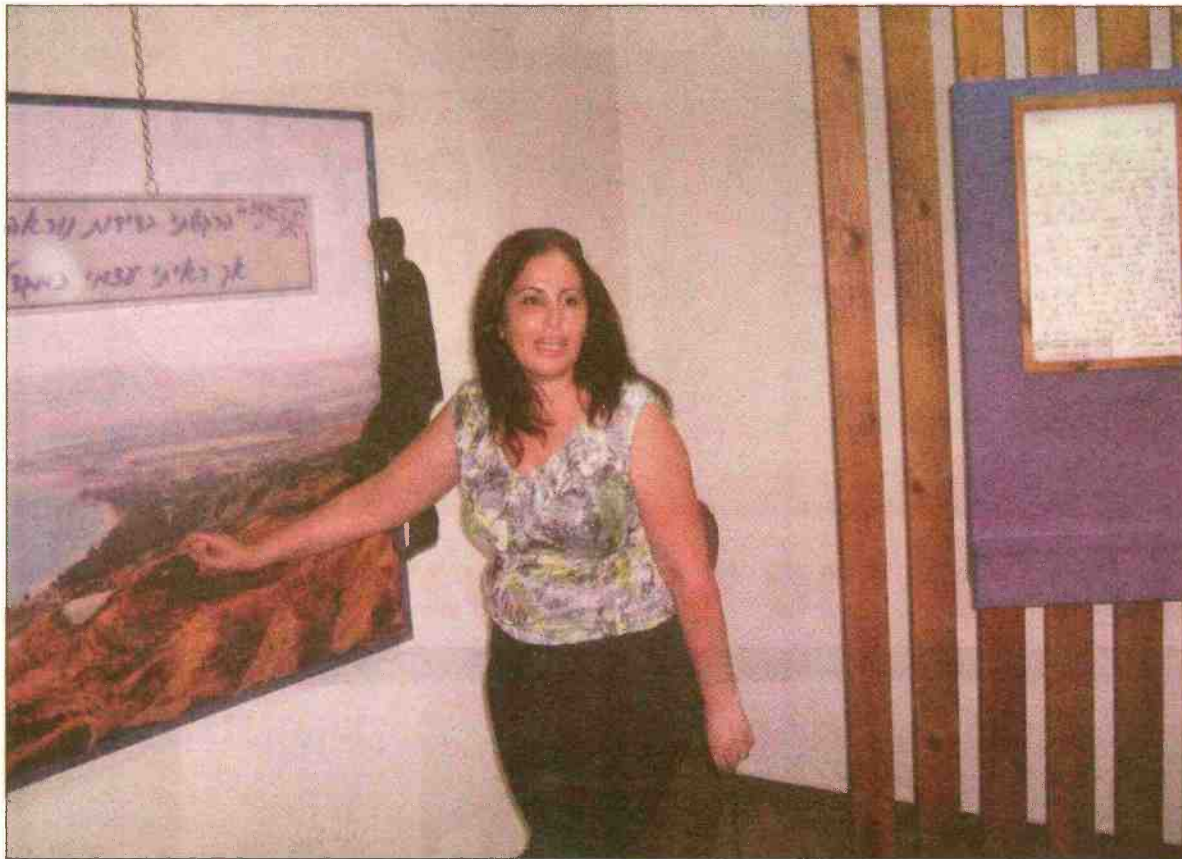

24.86x25.13	1	עמוד 14	מה נשמע בקרית מלאכי	17/08/2012	33495679-6
קמפוס אקדמי אחו - 132840					

מתרגשת לקראת הצלצול הראשון

גם לאחר 16 שנים במערכת החינוך - שושי בלטנר עדיין מרגישה פרפרים לקראת הצלצול הראשון ותעשה הכל על מנת להוות דוגמה עבור דור העתיד שלנו. שושי: "אני מאוד אוהבת את המקצוע שלי. אני מאוד אוהבת את ביה"ס שבו אני עובדת ובעיקר את העובדה שיש לי יכולת לתרום ולהיתרם ולהשפיע על מהלכים בעבודה שלי"

יצחק רונית

שושי בלטנר - חינוך מכל הלב

בעוד כשבועיים תחל עוד שנת לימודים חדשה וכימים אלה עסוקים ההורים והתלמידים בהכנות אחרונות לקראת הצלצול הראשון. התלמידים - מן הסתם לבטח מתרגשים לקראת החזרה לכיתות ולמפגש המחודש עם החברים והצוות החינוכי. אך מה קורה עם המורים/המורות - האם גם הם נרגשים לקראת פתיחת השנה החדשה? או שמא לאחר שנים ארוכות במערכת החינוך - גם הצלצול הראשון לא עושה להם את זה וההתרגשות כבר הפכה מזמן לשחיקה ולעבודה שגרתית כמו כל עבודה אחרת.

כדי לענות על שאלה זו, פגשנו לשיחה קצרה את שושי בלטנר, כבר 16 שנה במערכת החינוך, וכיום רכזת ומדריכת תקשוב (הדרכת מורים בשילוב תקשוב בהוראה) בבית הספר "אלי כהן". כמו כן, משמשת בלטנר כרכזת שכבת ה' - ו', כאשר בנוסף לכך מלמדת היסטוריה וציונות בכיתות ה' - ו' ומיומנויות מחשב בכיתות ג' - ו'.

שושי - בעוד מספר שבועות תיפתח שנת הלימודים, מה את מרגישה כעת, רגע לפני...?

"כמו בכל שנה, לפני תחילת הלימודים אני ממש מתרגשת. אני חושבת שמורות ממש כמו התלמידים שלהן, מאוד מתרגשות ומקוות שהשנה תעבור בצורה טובה. ושהעבודה תהיה מספקת ומעניינת. אני מקווה שאגיע אל כל התלמידים ואצליח ללמד אותם דברים חדשים ואהיה מעניינת ובמיוחד במיוחד אני מקווה שאהווה מקור לדוגמה בשבילים".

האם עדיין יש התרגשות, או שהשנים עושות את שלהן?

"אני חושבת שההתרגשות אף פעם לא עוברת. מצד אחד יש לי תחושה שהחופשה חומקת מבין ידיי, אבל מצד שני אני ממש מתרגשת אבל אני גם מתכוננת לקראת שנת הלימודים, כי אני ממש אוהבת לבוא מוכנה לעבודה. אני מכינה מערכי שיעור מתוקשבים בהתאמה למאה ה-21 וחושבת איך אפשר להפוך אותם למעניינים ומאתגרים יותר לתלמידי".

אומרים שמקצוע ההוראה שוחק - את יכולה לתרגם זאת במילים פשוטות יותר?

"מקצוע ההוראה הוא אכן מקצוע שוחק בגלל המטלות הרבות המוטלות על כתפי המורה מעבר לשעות העבודה הרגילות.

שושי בלטנר, נולדה וגדלה בקרית מלאכי, והיא למעשה תוצר של מערכת החינוך בעיר. שושי נשואה ליגאל, ואמא לשלושה ילדים: תמיר, חייל - חובש קרבי ביחידת כפיר. דביר - סיים י"ב ומתכוון לגיוס בנובמבר, ועדי - תלמידת כיתה ז' בביה"ס הרב תחומי. היא למדה לתעודת הוראה ותואר ראשון במכללת אחוה, והתמחיתי בהוראת היסטוריה ויהדות ליסודי וחיטבת ביניים. את ה תואר השני למדה במכללת לוינסקי במסלול הוראה ולמידה. בתחילת עבודתה כמחנכת, לימדה בבית הספר "מנחם בגין" וכיום היא עובדת בבית הספר "אלי כהן".

מדברים אצלנו הרבה על חינוך, האם לרעתך תפקידו של המורה הוא לחנך, או שרק ללמד את החומר, ושהחינוך מגיע מהבית?

"תפקידו של כל מורה הוא כפול: גם לחנך וגם ללמד. אי אפשר לנתק בין שני התפקידים. הם קשורים אחד לשני. אם אחד מהם חסר, השני לא יוכל להתקיים".

אלימות במוסדות החינוך, איך לרעתך ניתן לצמצם תופעות אלו?

ניתן לצמצם את האלימות על יד דרכי אכיפה ברורים לכל. תקנון בית ספר הפועל בהלימה לחזור מנכ"ל של משרד החינוך, שיתוף פעולה מלא עם ההורים והקהילה. והכי חשוב להבין כי במוסד חינוכי אין סובלנות לאלימות! רק כך נצליח".

ולסיום, מה היית מאחלת לתלמידים, להורים ולך - לקראת שנת הלימודים שבפתח?

"הייתי רוצה לאחל לכל התלמידים, המחנכים וההורים - שנת לימודים פורייה ומוצלחת. שנה של אחווה ושיתוף פעולה. שנצליח למצות את היכולות האישיות ונגיע להישגים נאים בכל התחומים".

העבודה מלווה אותך במהלך כל היום והלילה ולפעמים כשמשוהו מטריד אז ממש לא ישנים בלילות. אני חושבת שהפתרון הוא להיות חדשניים וללמוד כל הזמן. להציב אתגרים, ליזום יוזמות ייחודיות. לא לדרוך במקום לעולם".

אם היית חוזרת לתחילת הדרך, האם היית בוחרת שוב במקצוע ההוראה?

"בוודאי. אני חושבת שהוראה היא לא רק מקצוע היא שליחות עם אתגר. אני מאוד אוהבת את המקצוע שלי. אני מאוד אוהבת את ביה"ס שבו אני עובדת ובעיקר את העובדה שיש לי יכולת לתרום ולהיתרם ולהשפיע על מהלכים בעבודה שלי".

מיהו המורה האידיאלי מבחינתך?

"בעיניי המורה האידיאלי הוא בראש ובראשונה אדם עם ערכים. אדם שמכבד את תלמידיו ואוהב אותם, כי בעיניי ללא אהבה אי אפשר לחנך את דור העתיד. המורה חייב להוות מודל לתלמיד, לתת דוגמה אישית. ולא לשכוח אף פעם שתפקידו הוא ללמד, לקדם הישגים ולהוביל למצוינות".